

ת"פ 13870/09/13 - מדינת ישראל נגד איתי חמו, יוסי טורס, נוי יצחק, יוסי חמו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 13870-09-13 מדינת ישראל נ' חמו(עציר) ואח' 02.03.2014
כב' השופטת יהודית אמסטרדם

בפני
בעניין:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גיא רוסו

המאשימה

נגד

1. איתי חמו (עציר)

2. יוסי טורס (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד יצחק איצקוביץ' ועו"ד

אופירה אבן חושן

3. נוי יצחק

ע"י ב"כ עו"ד שי נודל

4. יוסי חמו (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אלון קריטי

הנאשמים

גזר דין (נאשמים 1, 2 ו-4)

א. פתח דבר

1. נאשמים 1 ו-4 הורשעו עפ"י הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק שלא כדין (אקדח, מחסנית ותחמושת) - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) ושתי עבירות לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

נאשם 1 הורשע עפ"י הודאתו גם בביצוע עבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב (ריבוי פריטים) והפרת הוראה חוקית - עבירות לפי סעיפים 413 ו-287(א) לחוק העונשין.

נאשם 2 הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של החזקת נשק שלא כדין (בצוותא), החזקת נשק (מחסנית ותחמושת) שלא כדין (בצוותא) וקשירת קשר לביצוע פשע - עבירות לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא ביחד עם סעיף 29 ו-499(א)(1) לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 28.04.13 נגנב מדירתו של אלימלך פרנט ברח' אשכנזי 11 תל-אביב אקדח חצי-אוטומטי מסוג CZ מודל 70 קליבר 7.65 מס' סידורי: 123312 (להלן:

"האקדח".

3. נאשם 4 הודה כי החזיק באקדח בין מועד גניבתו לבין תאריך 19.08.2013.
- במועד שאינו ידוע למאשימה עובר לתאריך המצוין לעיל, הוא קשר קשר עם נאשם 1, לפיו, נאשם 1 הוא שיחזיק באקדח.
4. נאשם 1 הודה כי האקדח הגיע לידיו במועד כלשהו לפני 19.08.13, והוא החזיק בו בסמוך לבית הוריו ברח' חיים בר-לב 77 תל-אביב (להלן: "**בית ההורים**").
5. בתאריך 19.08.13 התקשר נאשם 2 לנאשם 1 וקבע עמו כי יגיע לבית ההורים עם אדם נוסף כדי לקבל ממנו את האקדח.
- בעקבות השיחה הנ"ל, הגיע נאשם 2 על גבי קטנוע בו נהג נאשם 3 לבית ההורים. נאשם 2 ירד מהקטנוע, התקשר לנאשם 1, והודיע לו כי הוא ממתין לו מחוץ לדלת הבית.
6. נאשם 1 יצא מפתח בית הוריו לרח' חיים בר לב, הלך מספר מטרים וטיפס על חומה הנמצאת בסמוך לבית ההורים.
- נאשם 2 ניגש לחומה כשהוא אוחז בקסדה בידיו, ונאשם 1 הניח בקסדה של נאשם 2 את האקדח עם מחסנית ובה 9 כדורים בקוטר 7.65 כשהם עטופים בגרב.
- כשהוא אוחז באקדח ובתחמושת שב נאשם 2 לקטנוע עליו ישב והמתין נאשם 3.
7. בשלב זה, שוטרים שארבו במקום הורו לנאשמים 2 ו-3 לעצור, בציונים: "עצור משטרה". נאשם 2 לא שעה להוראות השוטרים, וביחד עם נאשם 3 נמלט מהמקום. בשלב זה, נפלו האקדח והתחמושת מקסדתו של נאשם 2 על הכביש בסמוך לבית הוריו של נאשם 1.
8. נאשם 3 נהג במהירות ובפרעות כשהוא מאלץ שוטר לסטות ממסלול נסיעתו פן ייפגע, ועשה כן כשנאשם 2 יושב על הקטנוע מאחור.
9. נאשם 1 אף הודה, כי בתאריך 19.08.13 בשעה 22:05 הוא יצא מפתח בית הוריו כמפורט בסעיף 6 דלעיל, וזאת בניגוד להוראת כב' השופטת נועה פראג בתיק מעצרים מ"ת 6708-08-13 לפיה היה עליו להימצא במעצר בית בבית הוריו במשך כל שעות היממה.

10. נאשם 1 אף הודה כי הוא החזיק בבית הוריו תיק ובו 5 מצלמות דיגיטליות של חברת "קנון" עם כרטיס זיכרון, 3 מצלמות דיגיטליות של חברת "פוג'יקום" כששתיים עם כרטיס זיכרון, מצלמה דיגיטלית של חברת "פנסוניק", של חברת "hp" ושל חברת "סמסונג" - כולן עם כרטיס זיכרון, וכן שלושה מבזקי אור מדגמים "ניקון" "קנון" ו"מטס".

ב. עברם הפלילי של הנאשמים

11. לנאשם 1 עבר פלילי מכביד הכולל עבירות של אלימות ורכוש.

בגין עבירות של תקיפה, גניבה והתחזות לאחר, נדון הנאשם בשנת 2006 למאסר לתקופה בת 8 חודשים, מאסר על-תנאי, קנס ותשלום פיצוי.

בשנת 2007 הוא נדון למאסר על-תנאי וקנס בגין עבירה של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בשנת 2009 הוא נדון למאסר על-תנאי וקנס בגין החזקת שטרי כסף מזויפים, ובמרץ 2011 הוא נדון למאסר לתקופה בת 13 חודשים, מאסר על-תנאי ותשלום פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪ בגין עבירה של סחיטה בכוח.

ביולי 2011 נדון נאשם 1 למאסר בן 25 חודשים בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן פיצוי (המאסר הנ"ל כולל הפעלת שני מאסרים על-תנאי).

בדצמבר 2012 הוא נדון לחודשיים מאסר ולמאסר על-תנאי בגין עבירת איומים.

12. לנאשם 2 רישום פלילי ללא הרשעה בעת היותו נער בביצוע עבירה של הצתה.

בדצמבר 2012 נדון נאשם 2 למאסר לתקופה בת 9 חודשים, ו-9 חודשי מאסר על-תנאי בגין ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים ותקיפה בנסיבות מחמירות.

13. לנאשם 4 רישום ללא הרשעה בגין החזקת סכין שלא כדיון, והוטלה עליו חתימה על התחייבות כספית.

ג. הסדר הטיעון

14. ב"כ המאשימה הגיע להסדר טיעון עם הנאשמים ובאי-כוחם לאחר הליך ממושך של גישור, במסגרתו תוקן כתב האישום, ונמחקה הטענה לפיה נאשם 3 תקף את קצין המשטרה ג'ואל אפללו, ועבירת התקיפה הומרה לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

15. ב"כ הצדדים הגיעו להסכמה, לפיה הם עתרו במשותף לביהמ"ש להטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה בת 29 חודשים ושבועיים, מאסר על-תנאי וקנס בסך ₪ 25,000 או חצי שנת מאסר.

עפ"י הסדר הטיעון, עתרו הצדדים במשותף להטיל על נאשם 2 עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ותשלום קנס בסך ₪ 15,000 או ארבעה חודשי מאסר תמורתו.

לגבי נאשם 4, עתרו ב"כ הצדדים להטיל עונש מאסר של 11 חודשים ושבועיים בפועל, מאסר על-תנאי וקנס בסך ₪ 2,000 או חודש מאסר תמורתו.

טעונוי ב"כ הצדדים .ד

16. ב"כ המאשימה עתר לביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון, בהדגישו כי הסדר הטיעון הוא פרי הליך של גישור ממושך, כאשר באי-כוח הצדדים הגיעו להסכמה לפיה תוטל ענישה בהתאם לעברו הפלילי של כל נאשם ונאשם, וחלקו בביצוע העבירות.

אליבא דתביעה, העונש הראוי עפ"י מתחם העבירה הוא בין 12 ל-36 חודשי מאסר.

17. ב"כ המאשימה עתר לענישתו של נאשם 1 במדרג העליון, שכן לדבריו, בעברו שבע הרשעות קודמות ועיקרן עבירות אלימות, הוא סיים לרצות עונש מאסר בן 3 שנים רק חודשיים לפני האירוע נשוא התיק דנן. כמו כן, הוא הורשע בביצוע עבירות נוספות: הפרת הוראה חוקית והחזקת נכס החשוד כגנוב.

ב"כ המאשימה הוסיף וציין, כי לנאשם 2 עבר פלילי מכביד פחות, אך הוא ריצה עונש מאסר בן תשעה חודשים, וכן נמלט מזירת העבירה בתיק דנן לאחר שהשוטרים הורו לו לעצור, ובכך הפריע להם במילוי תפקידם.

נאשם 4 לא נכח כלל בעת האירוע נשוא כתב האישום, אך הוא החזיק את האקדח לפני כן, והענישה המתבקשת בעניינו הינה במדרג הנמוך ביותר.

18. ב"כ הנאשמים עתרו אף הם לביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון בציינם, כי הנאשמים הודו וחסכו מזמנו של ביהמ"ש וייתרו הזמנת העדים. בהודאתם יש מעין הבעת חרטה, והם הביעו

הסכמה לשלם קנסות בסכומים גבוהים.

בעניינו של נאשם 4 אף היה כשל ראייתי, ובסופו של יום הוא נטל אחריות למעשיו.

19. הנאשמים לא ביקשו להוסיף דבר על דברי באי-כוחם.

ה. דין

20. עסקינן בעבירות חמורות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק ותחמושת. נאשם 1 גם ביצע עבירות של הפרת הוראה חוקית והחזקת נכס החשוד כגנוב.

המציאות היומיומית בה אנו חיים וזמינותם של כלי נשק חמים, מחייבת את בתי המשפט הדנים בתחום העבירות של החזקת נשק ותחמושת, לנקוט ביד קשה עם מבצעייהן, וזאת נוכח הסכנה לציבור הטמונה בביצוע עבירות אלה והחשש לשימוש בנשק לקטילת חיי אדם, כלשון פסק הדין:

"החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים.

אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועויינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד" [ראו: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (פורסם בנבו, 19.1.2014)]

חומרה נוספת לעבירות אותן ביצע נאשם 1, שכן הוא לא ציית להוראת בית המשפט אשר חייבה אותו להימצא במעצר בית. הוא הפר הוראה זו, ועשה כן לצורך ביצוע עבירה אחרת.

באשר לנכסים החשודים כגנובים, מדובר בפרטי רכוש בעלי ערך בלתי מבוטל

(עשר מצלמות דיגיטליות, כרטיסי זיכרון ומבזקי אור).

הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה

עמוד 5

21. סימן א'1 בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי

בענישה" אינו מתייחס מפורשות לענישה בתיק אליו הגיעו ב"כ הצדדים להסדר טיעון.

לאחרונה התייחס בית המשפט העליון לטווח הענישה המוסכם בין הצדדים לעומת מתחם הענישה הראוי כפי שבית המשפט רואה אותו לנגד עיניו, וכך קבע:

" כידוע, התיקון אינו מתייחס לשאלת היחס בין מתחם העונש שייקבע על ידי בית המשפט לבין טווח ענישה עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון (נושא זה עתיד להיות מוסדר בחוק שיעסוק בהסדרי טיעון אשר בימים אלו מצוי בהליך חקיקה - הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 65) (הסדר טיעון), התש"ע-2010)..."

בפסק דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל... לאחר שניתן גזר דינו של בית המשפט קמא בהליך שבעניינו, נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התיקון. באותו עניין נקבע כי אין בהסכמת הצדדים לעניין העונש הראוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו... עניינו של התיקון הוא בקביעת אמות מידה לגזירת עונשו של נאשם. התיקון אינו מוציא במפורש, לעניין תחולת אמות מידה אלו, מצב בו ערכו הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש. אני סבורה כי אין בו לשנות מהמדיניות המשפטית שהייתה נהוגה ערב כניסתו לתוקף, לפיה בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבחון בהתאם לאמות המידה המקובלות, כאשר אליהן יתווספו, ואף יקבלו מקום מרכזי, השיקולים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון... על פי אמות מידה אלו יש לבחון את הסדר הטיעון בין הצדדים לעניין העונש, זאת לצד הכלל המצמצם התערבות שלבית המשפט בהסדר כאמור"

(ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל, ניתן ב-3.2.14)

22. לאור המקובץ לעיל, ולאחר שהגעתי למסקנה שהסדר הטיעון אינו פוגע באינטרס הציבורי, ואף חסך זימון עדים, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון, ואני מטילה על הנאשמים עונשים כדלקמן:

על נאשם 1

(א) 29.5 חודשי מאסר החל מיום מעצרו בתאריך 19.8.2013.

(ב) 15 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה לפי סעיף 144 או סעיף 499 לחוק העונשין.

(ג) 8 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של הפרת הוראה חוקית או החזקת נכס החשוד כגנוב.

(ד) קנס בסך 25,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים החל מתאריך 01.04.2014.

על נאשם 2

(א) 18 חודשי מאסר החל מיום מעצרו בתאריך 28.8.13.

(ב) 12 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) קנס בסך 15,000 ₪ שישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים החל מתאריך 01.04.2014.

על נאשם 4

(א) 11.5 חודשי מאסר החל מיום מעצרו בתאריך 17.09.13.

(ב) 10 חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד לתאריך 01.04.2014.

הודע לנאשמים על זכותם לערער על גזר-הדין לביהמ"ש העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, 02/03/2014, בנוכחות הצדדים.

ניתנה והודעה היום ל' אדר תשע"ד, 02/03/2014 במעמד הנוכחים.

יהודית אמסטרדם, שופטת